

UZASADNIENIE

Powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w S. wniosła przeciwko pozwanemu S. L. o zapłatę kwoty 12 755 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwot:

- 10755 zł od dnia 19 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty;

- 2000 zł od dnia 28 czerwca 2021 r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu, tytułem kar umownych w ramach łączącej strony umowy o współpracy, w związku z naruszeniem zakazu konkurencji i obowiązku zachowania poufności.

Nakazem zapłaty z dnia 6 września 2021 r. Referendarz sadowy orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W przepisany terminie pozwany wniosł sprzeciw od ww. nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości, wnosząc o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany potwierdził współpracę z podmiotem trzecim z branży, zaprzeczając pozostałym twierdzeniom pozwu. Pozwany zaprzeczył aby naruszył wynikający z umowy zakaz konkurencji, a także aby wykonywał swoją pracę w sposób nierzetelny, ani narażający powódkę na poniesienie szkody. Pozwany podniósł, iż wbrew twierdzeniom powódki faktycznie miał zadaniowy czas pracy a nie normowany godzinowo. Nadto współpraca układała się prawidłowo, do momentu złożenia przez pozwanego wypowiedzenia. Finalnie pozwany podniósł, że praca wykonywana dla podmiotu trzeciego nie kolidowała z obowiązkami świadczonymi na rzecz powódki, a także była niezwiązana z działalnością powódki, zaś niniejsze postępowanie stanowi przejaw zemsty na pozwanym, celem uniknięcia zapłaty należnego mu wynagrodzenia.

W toku postępowania strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 28 października 2019 r. pozwany S. L. zawarł z powodem (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w S. umowę o współpracy nr (...).

Przedmiotem umowy było świadczenie usług informatycznych oraz rozwoju oprogramowania obejmujących m.in. projektowanie, wykonywanie, wdrażanie, utrzymywanie oraz rozwijanie systemów informatycznych dla różnych gałęzi przemysłu m.in. telekomunikacji, branży internetowej, produkcyjnej itp.

Szczegółowy zakres usług, miejsce ich świadczenia oraz termin wykonania były każdorazowo określana pomiędzy stronami w drodze roboczych ustaleń za pośrednictwem dostępnych kanałów komunikacji.

Pozwany oświadczył, że objęte umową usługi wchodzą w zakres prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Przy wykonywaniu umowy pozwany zobowiązał się do zachowania należytej staranności wynikającej z zawodowego charakteru prowadzonej działalności gospodarczej oraz aktualnego stanu wiedzy obowiązującego w branży technologii informatycznych, zgodnie z najlepszymi praktykami przyjętymi przy świadczeniu tego typu usług (§1).

Z tytułu realizacji umowy pozwanemu przysługiwało wynagrodzenie zależne od ilości godzin świadczenia usług w danym miesiącu, przy czym koszt jednej godziny świadczenia usługi strony przyjęły na 18,42 zł (osiemnaście złotych 42/100). W przypadku, gdy ilość świadczonych godzin w danym miesiącu kalendarzowym była równa lub większa niż 152, strony ustaliły, że wynagrodzenia za wszystkie godziny w takim miesiącu będzie ryczałtowe i wyniesie 2 800,00 zł za wszystkie godziny w danym miesiącu kalendarzowym. Dodatkowo A. ustaliła górny, maksymalny miesięczny limit godzin świadczenia usług na 184.

Ustalono, że jeżeli utwory, jakie zostały wytworzone przez pozwanego w danym miesiącu cechują się wysokim stopniem komplikacji, a zostało wykonane ze szczególnie wysoką jakością oraz przedterminowo, powódka mogła zapłacić pozwanemu dodatkowe wynagrodzenie w wysokości do 10% wskazanej kwoty.

Wynagrodzenie miało obejmować całość kwot należnych pozwanemu z tytułu świadczenia usług w danym miesiącu, w tym również z tytułu przeniesienia autorskich praw majątkowych i innych praw.

Strony postanowiły w § 6, że wszelkie informacje, jakie uzyska jedna ze stron o drugiej miały być informacjami poufnymi (dalej: Informacje Poufne) i podlegały ochronie na zasadach przewidzianych w umowie, chyba że wyrażą pisemną zgodę na ich ujawnienie.

Pozwany zobowiązał się do zachowania w tajemnicy wszelkich (...) (...), o których dowiedział się w związku ze świadczeniem przez niego usługami na rzecz powódki lub klienta powódki, a w szczególności do:

- a) utrzymywania w tajemnicy wszelkich informacji dotyczących zawarcia i wykonywania umowy, w tym wszelkich informacji mogących stanowić tajemnicę handlową;
- b) ochrony (...) (...) przed osobami trzecimi;
- c) wykorzystywania (...) (...) wyłącznie w myśl postanowień umowy;
- d) poinformowania pracowników oraz współpracowników, którzy świadczą usługi lub mają z nimi jakąkolwiek styczność o obowiązku ochrony (...) (...).

Informacją poufną objęto w szczególności:

- a) dane kontrahentów i klientów, w tym dane osób kontaktowych i decyzyjnych, zatrudnionych przez kontrahentów i klientów (obejmujących personalia, adresy środków komunikowania się na odległość, takich jak email lub skype, numery telefonów), a także informacje dotyczące ukształtowanych relacji z ww. osobami;
- b) ceny usług świadczonych przez strony;
- c) ceny usług świadczonych przez kontrahentów;
- d) marże handlowe;
- e) warunki pracy i płacy innych zleceniobiorców lub pracowników zatrudnionych przez każdą ze stron;
- f) wszelkie plany biznesowe i operacyjne powódki;
- g) wszelkie produkty, nad którymi pracuje powódka, a w szczególności opracowania techniczne, projekty, dokumentacja produktów oraz innych prac prowadzonych u powódki.

Obowiązki nie dotyczyły (...) (...):

- a) znanych lub dostępnych publicznie, chyba że wiedza ta, bądź dostępność wynika z nieupoważnionego ujawnienia (...) (...) przez pozwanego;
- b) których ujawnienie jest wymagane w myśl przepisów prawa, nakazu sądu lub innych przepisów (w tym regulacji giełdowych).

W okresie obowiązywania umowy pozwany zobowiązał się nie przekazywać jakichkolwiek informacji poufnych, w tym jakichkolwiek informacji o klientach, jak również o fakcie współpracy z danym klientem i nad danym projektem za pośrednictwem portali oraz forów internetowych.

Wszelkie inne informacje, które zostały uzyskane przy wykonywaniu niniejszej umowy, mogły być ujawnione przez pozwanego osobom trzecim wyłącznie za wcześniejszą pisemną zgodą powódki.

Obowiązki wynikające z niniejszego paragrafu wiązały pozwanego również po rozwiązaniu lub wygaśnięciu umowy.

Strony uzgodniły, że w przypadku naruszenia obowiązków wskazanych w§ 6 ust. 1-7, drugiej stronie będzie przysługiwało prawo do obciążenia karą umowną w wysokości 2 000 za każde naruszenie, a za naruszenia obowiązków wskazanych w ust. 3 podpunkty a i b oraz w ust.5 gdzie kara umowna wynosi 10 000 PLN netto (§6).

Pozwany zgodnie z § 8 umowy, zobowiązał się bezwzględnie do niepodejmowania działalności konkurencyjnej względem powódki, która mogłaby narazić ją na szkodę lub negatywnie wpłynąć na jej działalność. Poprzez działalność konkurencyjną w szczególności rozumiano oferowanie wykonywania jak i wykonywanie na rzecz klientów lub kontrahentów powódki, bezpośrednio i pośrednio, prac, usług jak i utworów z pominięciem powódki. Zakaz konkurencji obowiązywał przez cały okres trwania umowy jak i przez 2 lata od jej wygaśnięcia lub rozwiązania, chyba że strony w drodze odrębnego porozumienia postanowią inaczej, w szczególności mając na względzie zabezpieczenie możliwości zatrudnienia przez pozwanego po zakończeniu (wygaśnięciu lub rozwiązaniu) umowy. Zakaz dotyczył klientów i kontrahentów powódki, wymienionych w załączniku nr 1 do umowy. Załącznik nr 1 mógł być aktualizowany w trakcie trwania umowy jednostronnie przez powódkę o czym pozwany miał być powiadomiony. Informacje te miały stanowić informacje poufne w rozumieniu § 6 ust 1.

Pozwany dodatkowo w ust. 2 § 8 zobowiązał się do informowania powódki o planach jak i fakcie wykonywania usług wymienionych w §1 ust 1 na rzecz innych podmiotów niż powódka. Wykonywanie takich Usług przez pozwanego na rzecz innych podmiotów:

a. nie mogło naruszać postanowień umowy, a w szczególności: zakazu konkurencji (ust. 1), zachowania poufności (§ 6) oraz praw autorskich (§ 3),

b. nie może mieć wpływu na jakość, terminowość oraz rzetelność usług świadczonych przez pozwanego dla powódki.

Pozwany miał prawo do pisemnego zapytania powódki, czy planowane przez niego działania naruszają ust. 1 i 2 powyżej.

Strony uzgodniły, że w przypadku naruszenia obowiązków wskazanych w ust 1 przez pozwanego, powódce przysługiwało prawo do obciążenia pozwanego karą umowną w wysokości 20 000 zł, za każde naruszenie. Powódka była uprawniona do dochodzenia naprawienia szkody przewyższającej wysokość zastrzeżonej kary umownej na zasadach ogólnych (§8).

Umowa została zawarta na czas nieokreślony, zaś stronom przysługiwało uprawnienie do wypowiedzenia umowy za jednomiesięcznym okresem wypowiedzenia.

Dowód:

- umowa z dnia 28 października 2019 r. k. 13-20, 67-71;

- zeznania (...) M. k. 123-124;

- zeznania R. R. k. 124v.;

- zeznania S. L. k. 124v.-125v.

Aneksem z dnia 29 listopada 2019 r. do umowy z dnia 28 października 2019 r. strony zmodyfikowały wysokość wynagrodzenia należnego pozwanego do kwoty 4000zł miesięcznie.

Dowód:

- aneks z dnia 29 listopada 2019 r. k. 72.

W dniu 4 marca 2020 r. pozwany zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. umowę o świadczenie usług, przedmiotem której było wykonywanie przez pozwanego na rzecz spółki prac programistycznych oraz dostarczanie kodu źródłowego aplikacji wraz z pracami pokrewnymi z przekazaniem pełnych praw majątkowych do wykonywanych w ramach umowy prac.

Dowód:

- umowa z dnia 4 marca 2020 r. k. 22-24;

- zeznania świadka K. Z. k. 122;

- zeznania świadka Ł. Ś. k. 122v.-123.

Aneks z dnia 12 października 2020 r. do umowy z dnia 28 października 2019r. strony zmodyfikowały wysokość wynagrodzenia należnego pozwanego do kwoty 7500 zł miesięcznie.

Dowód:

- aneks z dnia 12 października 2020 r. k. 21, 73.

W trakcie wykonywania pracy na rzecz powódki, pozwany świadczył również usługi na rzecz spółki (...).

Dowód:

- zrzut ekranu systemu raportowego k. 25-28;

- zestawienie dostępu do drzwi za okres od 1 marca – 21 maja 2021 r. k. 29-31;

- zrzut listy plików z pendrive pozwanego k. 32-34;

- zeznania S. L. k. 124v.-125v.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2021 r. pozwany oświadczył o wypowiedzeniu umowy z dnia 28 października 2019 r.

Podczas spotkania przedstawiciel powódki zobowiązał pozwanego do zwrotu służbowego laptopa. Pozwany wydał powódce laptop wraz z podłączonym do niego pendrive, który również stanowił własność powódki. Na pendrive znajdował się formularz umowy dotyczący spółki (...) oraz część projektu nad którym pracował pozwany u powódki. Po zdaniu sprzętu zakończono spotkanie. Przed opuszczeniem budynku, pozwany został poproszony o powrót do biura. Wówczas obaj przedstawiciele powódki – M. M. (2) i R. R. – zaoferowali pozwanemu aby zabrał ze sobą pendrive, gdy pozwany wyciągnął po niego rękę, został oskarżony o próbę zaboru mienia powódki. Przedstawiciele powódki zaproponowali, że odstąpią od obciążania go karą umowną, jeśli zrzeknie się wynagrodzenia za ostatni miesiąc pracy tj. maj 2021r. Pozwany wówczas zgodził się na propozycję i opuścił siedzibę powódki.

Dowód:

- wypowiedzenie umowy k. 35, 74;

- zeznania (...) M. k. 123-124;

- zeznania S. L. k. 124v.-125v.

Dnia 31 maja 2021 r. pozwany wystawił na rzecz powódki fakturę VAT nr (...) tytułem należnego mu wynagrodzenia na kwotę 9225 zł brutto (7500 zł netto) za miesiąc maj 2021 r.

Pismem z tego samego dnia pozwany wezwał powódkę do zapłaty ww. kwoty w terminie 14 dni.

Dowód:

- faktura VAT k. 37, 75, 76;

- pismo z dnia 31 maja 2021 r. k. 36, 76.

W korespondencji e-mail z dnia 2 i 7 czerwca 2021 r. powódka powzięła informacje od spółki (...), że pozwany zadeklarował mniejszą ilość godzin pracy na rzecz powódki, uzasadniając tym samym możliwość świadczenia usług na rzecz spółki (...).

Dowód:

- korespondencja e-mail k. 38-39;

Dnia 7 czerwca 2021 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanego notę księgową nr (...) na kwotę 20 000 zł tytułem kary umownej na podstawie §8 ust. 4 umowy z dnia 28 października 2019 r. tj. naruszenia zakazu konkurencji.

Dowód:

- nota nr 01/06/2021 k. 40.

Pismem z dnia 7 czerwca 2021 r. wskazując na przeprowadzoną analizę zawartości laptopa i pendrive wraz z zestawieniem przepracowanych przez pozwanego godzin, wobec naruszenia zakazu konkurencji, powódka oświadczyła o potrąceniu wzajemnych wierzytelności, tj. pozwanego z tytułu wynagrodzenia z kwotą kary umownej, wzywając pozwanego do zapłaty pozostałej kwoty 10 775 zł w terminie do dnia 18 czerwca 2021 r., zastrzegając możliwość obciążenia pozwanego karą umową z tytułu nierzetelnego wykonywania obowiązków.

Dowód:

- pismo z dnia 7 czerwca 2021 r. k. 42-45, 81-82.

Pismem z dnia 18 czerwca 2021 r. pozwany zakwestionował skuteczność oświadczenia o potrąceniu wzywając powódkę do zapłaty kwoty wynikającej z wystawionej faktury VAT w terminie do dnia 25 czerwca 2021 r. Pozwany zakwestionował nadto aby prowadził działania konkurencyjne względem powódki.

W związku z koniecznością wykorzystania urlopu w okresie wypowiedzenia umowy, pozwany odstąpił od kwoty 3157,76 zł stanowiącej równowartość wynagrodzenia za 8 dni urlopu, wnosząc o zapłatę pozostałej kwoty 5340,96 zł brutto.

Dowód:

- pismo z dnia 18 czerwca 2021 r. k. 46-47.

Dnia 28 czerwca 2021 r. powódka wystawiła na rzecz pozwanego notę księgową nr (...) na kwotę 2000 zł tytułem kary umownej na podstawie §6 ust. 8 umowy z dnia 28 października 2019 r. tj. naruszenia obowiązków wynikających z umowy.

Dowód:

- nota nr 02/06/2021 k. 41;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powódka dochodziła roszczenia wynikającego z łączącej strony umowy o charakterze mieszanym w zakresie świadczenie usług i umowy o dzieło. Zgodnie z treścią art. 750 kc Do umów o świadczenie usług, które nie są uregulowane innymi przepisami, stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Stosownie do art. 627 kc przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia.

W sprawie niesporne było zawarcie umowy, jej skuteczne wypowiedzenie przez pozwanego, praca pozwanego dla spółki (...), w trakcie trwania umowy z powódką.

Spór dotyczy treści umowy w zakresie postanowień § 6 i 8 umowy i ich interpretacji.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do zarzutów pozwanego co do rozumienia treści § 8 umowy, należało na wstępie wskazać, że zgodnie z treścią art. 65 kc oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których złożone zostało, zasady współzycia społecznego oraz ustalone zwyczaje. § 2 w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu.

Nie można interpretować umowy na niekorzyść strony, która nie była autorem jej treści, nie sporządzała projektu, czy wzorca. Podobnie w zakresie wykładni oświadczeń woli wypowiedział się m.in. Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 17 stycznia 2014 r., I ACa 1133/13, gdyby się okazało, że nie da się stwierdzić, jak strony rozumiały sporne postanowienia umowy w chwili jej zawarcia, sąd powinien ustalić ich znaczenie według wzorca obiektywnego, opartego na założeniu, że zastosowanie reguł z art. 65 § 1 k.c. nakazuje otoczyć ochroną adresata oświadczenia woli, który przyjął je, określając jego treść przy zastosowaniu starannych zabiegów interpretacyjnych. W wyroku Sądu Najwyższego z dnia 24 marca 2017 roku (I CSK 443/16) stwierdzono, że wątpliwości interpretacyjne, niedające się usunąć w drodze ogólnych zasad wykładni oświadczeń woli, powinny być interpretowane na niekorzyść autora tekstu umowy wywołującego wątpliwości. W pierwszej fazie sens oświadczenia woli ustala się mając na uwadze rzeczywiste ukonstytuowanie się znaczenia między stronami; uznaje się za wiążący sens oświadczenia woli, w jakim zrozumiała go zarówno osoba składająca, jak i odbierająca to oświadczenie. Jeżeli okaże się, tak jak w niniejszej sprawie, że strony nie przyjmowały tego samego znaczenia oświadczenia woli, konieczne jest przejście do drugiej, obiektywnej fazy wykładni, w której właściwy dla prawa sens oświadczenia woli ustala się na podstawie przypisania normatywnego, czyli tak, jak adresat sens ten powinien rozumieć. Powinność rozumienia oceniana być musi przy tym w odniesieniu do modelu adresata zachowującego należytą staranność. Decydujący jest normatywny punkt widzenia odbiorcy, który z należytą starannością dokonuje wykładni zmierzającej do odtworzenia treści myślowych osoby składającej oświadczenie woli. Kryterium subiektywne oczywiście zawodzi przy ustalaniu sensu umowy, aktualność zachowuje jednak przypisanie normatywne, przy jednoczesnym uwzględnieniu, że wątpliwe zapisy powinny być interpretowane na niekorzyść autora tekstu umowy wywołującego wątpliwości.

Mając to na uwadze należało stwierdzić, że § 8 umowy dotyczący zakazu konkurencji został sformułowany w sposób logiczny i konsekwentnie przyjęty w całej treści poszczególnych postanowień umownych. Pierwsze zdanie dotyczyło bowiem ogólnego stwierdzenia, niejako przedstawiającego przedmiot danego postanowienia umownego. Kolejne zaś zdania stanowiły uszczegółowienie i sprecyzowanie ogólnego zapisu. Kolejne dotyczyły ewentualnych wyjątków od przyjętej zasady. Tym samym pierwsze zdanie: „partner w czasie trwania umowy zobowiązuje się bezwzględnie do niepodejmowania działalności konkurencyjnej względem A., która mogłaby narazić ją na szkodę lub negatywnie wpłynąć na jej działalność.”, niewątpliwie w sposób ogólny i szeroki zakreślało przedmiot zobowiązania pozwanego. Kolejne zdanie było już uszczegółowieniem zakresy przedmiotowego i podmiotowego gdyż wskazywało, że: „Poprzez działalność konkurencyjną w szczególności rozumie się oferowanie wykonywania jak i wykonywanie na rzecz klientów lub kontrahentów powódki, bezpośrednio i pośrednio, prac, usług jak i utworów z pominięciem powódki”. Trzecie zdanie uszczegóławiające określało zakres czasowy zakazu: „Zakaz konkurencji obowiązywał przez cały okres trwania

umowy jak i przez 2 lata od jej wygaśnięcia lub rozwiązania, chyba że strony w drodze odrębnego porozumienia postanowią inaczej, w szczególności mając na względzie zabezpieczenie możliwości zatrudnienia przez pozwanego po zakończeniu (wygaśnięciu lub rozwiązaniu) umowy”. Czwarte i piąte zdaniem precyzowało zakres podmiotowy zobowiązania, gdyż postanowiono w nich, że: „Zakaz dotyczy klientów i kontrahentów powódki, wymienionych w załączniku nr 1 do umowy. Załącznik nr 1 mógł być aktualizowany w trakcie trwania umowy jednostronnie przez powódkę o czym pozwany miał być powiadomiony.

Niewątpliwie więc w sposób jasny określono podmiotowy zakaz konkurencji, który dotyczył wyłącznie klientów i kontrahentów powódki i to wskazanych w załączniku. To, że w drugie zdanie zawiera wyraz „w szczególności” w kontekście pozostałych zapisów paragrafu niewątpliwie dotyczy wyłącznie strony przedmiotowej, tj. sposobu działa na rzecz owych klientów i kontrahentów. Całkowicie pozbawione sensu byłoby bowiem szczegółowe opisywanie strony podmiotowej, tworzenie załącznika wskazującego na podmioty współpracujące, gdyby stwierdzenie w szczególności miało dotyczyć również podmiotów objętych zakazem. Wówczas katalog byłby na tyle szeroki, że nie trzeba byłoby w żaden sposób precyzować osób, z którymi pozwany miał zakaz jakiegokolwiek współpracy.

Co więcej przy założeniu, że zakaz dotyczył nie tylko klientów i kontrahentów, lecz również wszelkich innych podmiotów prowadzących działalności zblizoną do powódki (w tym MobileMS), to zupełnie zbędny byłby ust. 2 § 8. Po co bowiem pozwany miałby informować powódkę o planach czy wykonywaniu usług na rzecz innych podmiotów, skoro w ogóle nie miał takiej możliwości? Brak logicznej i uzasadnionej odpowiedzi jednoznacznie potwierdza, że zakaz nie dotyczył wszelkich podmiotów konkurencyjnych lecz wyraźnie wskazanych w załączniku do umowy. Tymczasem ust. 2 dopuszczał wręcz ewentualności takiej współpracy, lecz z zachowaniem wskazanych tam wymagań. Powód nie wykazał zaś aby praca pozwanego dla MobileMS w jakikolwiek negatywny sposób wpływała na wykonywanie obowiązków względem powódki, jak i aby była prowadzona względem jej klientów i kontrahentów. Co więcej za naruszenie ust. 2 nie zastrzeżono kary umownej.

Nadto należy wskazać, że przy założeniu, iż zakaz dotyczył wszelkich podmiotów i to przez okres 2 lat od zakończenia współpracy z powódką, niewątpliwie stanowiłoby to brak realnej możliwości podjęcia przez pozwanego pracy w wyuczonym zawodzie. Jedynie od dobrej lub złej woli powódki zależałoby zwolnienie pozwanego z tego zakazu. Takie zaś postanowienie, nie rekompensujące pozwanemu w żaden sposób zakazu np. ustanowionym odszkodowaniem, byłoby niewątpliwie znacznie niekorzystane dla pozwanego, sprzeczne z dobrymi obyczajami współpracy gospodarczej, a jednocześnie niekorzystana interpretacja nie mogła ostać się względem pozwanego, który nie był autorem treści umowy.

Podobnie powódka nie wykazała w żaden sposób, aby pozwany naruszył § 6 w zakresie złamania nakazu poufności. W toku procesu nie ujawniło się, aby pozwany ujawnił jakiegokolwiek wskazane tam dane podmiotom nieuprawnionym lub choćby miał taki zamiar. Fakt umieszczenia na służbowym pendrive części projektu nad którym pozwany pracował u powódki i dla niej, w żaden sposób nie świadczy o naruszeniu tego postanowienia. Umowa nie zabraniała podejmowania takich działań, a na pewno nie nakładała sankcji umownej za przechowywanie na pendrive danych. Co więcej na podstawie przesłuchania stron ustalono, że pendrive był własnością powódki i dlatego pozwany pozostawił go w służbowym laptopie. To jedynie za sprawą przedstawicieli powódki, którzy sami wręczyli owego pendrive pozwanemu, mógł on zostać zabrany przez pozwanego. Niewątpliwie gdy pozwany istotnie miał zamiar przywłaszczyć sobie poufne dane powódki, to nie pozostawiałby pendrive, lecz od razu go zabrał. Poza tą sytuacją powódka nie wykazała aby pozwany przekazywał komukolwiek informacje poufne. Tym samym nałożenie na niego kary z tego tytułu było całkowicie chybione.

Mając powyższe na uwadze powództwo oddalono w całości.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty składało się wynagrodzenie pełnomocnika 3600 zł.